

Tildelingen af Karakteren som juridisk Person findes i Lovgivningen vedrørende »Caisse Centrales« i Ungarn, Preussen og Rumænien samt i de østrigske og italienske Forslag; den mangler i det franske og russiske System. I den luxemburgske Lov af 1900 omtales den ikke, hvorimod den udtrykkelig fastsættes i Loven af 1906.

Udvalget har ogsaa undersøgt Spørgsmaalet om, hvorvidt det vilde være formaalstjenligt at give andre Institutioner eller Privat-Personer Adgang til at medvirke ved Dannelsen af »Caisse Centrale«s Kapital; de preussiske, ungarnske og rumænske Love har besvaret dette Spørgsmaal bekræftende, og det italienske Forslag lagde særlig Vægt paa denne Medvirken. Undersøgelsen af de Erfaringer, der er indhøstet i Preussen, er ikke opmuntrende: det finansielle Resultat er lig Nul: af 52 Sammenslutninger har kun 8 indbetalt Beløb, der tilsammen ikke overstiger 1½ Mill. Mk. af de 75 Millioners Tilskud, medens der var Sammenslutninger, der truede med at tage deres Indskud tilbage for derved at udøve et Pres med Hensyn til den Kredit, der skulde ydes dem. I Ungarn tegnede Staten 1 Mill. Kr. i Aktier og 3 Millioner i Obligationer, andre Statsmyndigheder har givet Tilskud paa 3 Millioner, men fra Private er der kun indkommet 0,04 Millioner og fra Sammenslutninger 1,3 Mill. Kr.

Man kan sige det samme om den Erfaring, der er gjort i Rumænien. »Le Crédit Agricole«, der er en Central-Institution for den mindre Kredit paa Landet, og som blev oprettet i Henhold til en Lov af 1881, fik Staten og Private til at medvirke ved Dannelsen af dens Kapital. Principstridigheder i Direktionen medførte imidlertid saadanne Ubehageligheder, at den private Kapital blev opsagt i 1892.

De rumænske og luxemburgske Systemer udelukker Medvirken af privat Kapital eller Kapital, der hidrører fra Syndikater.

§ 2.

For denne Paragraf foreslaar Udvalget Indholdet ændret som følger:

»La Caisse Centrale« har til Formaal at konsolidere og medvirke ved den almene Udbredelse af den mindre Erhvervskredit ved Mellemløst af Foreninger, der nærmere angives ved kongelig Anordning«.

Det har vist sig, at Udtrykket »begunstige«, som anvendes i Forslaget, ikke paa tilstrækkelig tydelig Maade tilkendegiver det af Loven tilsigtede Formaal.

Den erhvervsmæssige Karakter som gives den mindre Kredit, man har paatænkt at ordne ved Lov, er ikke af ny Dato; alle franske Love, der omhandler dette Emne (1894—1910) taler om erhvervsmæssige Betingelser, og den luxemburgske Lov af 1905 anvender selve dette Udtryk.

Den preussiske Lov, der taler om en »personlig« Kredit, tilsigter en anden Tanke, der iøvrigt er saa indlysende, at man har ment ikke at behøve at omtale den i Forslaget. Systemet med de nye Garantier, der navnlig hidrører fra Erhvervsgruppernes Medvirken, vil gøre det muligt at paabegynde den mindre Kreditgivning til Privat-Personer uden at gaa bort fra anden Kreditgivning i den Udstrækning, som Erfaringen bedre end nogen Lov eller andre Grundregler maatte fastsætte.

Ophævelsen af Udtrykket »erhvervsmæssig« for de Foreningers Vedkommende, der har Bemyndigelse til at samarbejde med »Caisse Centrale« betyder, at man har i Sinde at søge Medvirken af alle Slags Foreninger, der er lovmæssig anerkendt, saasom gensidige Kreditforeninger, Kredit-Sammenslutninger, Kredit-Andelsselskaber, samt anerkendte Erhvervs-Sammenslutninger. Det paahviler den for Kassens hensigtsmæssige Drift ansvarlige Direktion — under Tilsyn af Ministeren og under Kamrets Kontrol — at vælge passende Fremgangsmaader og Kreditfordelings-Organer, under Hensyntagen til disses Værdi i propaganda- og garantimæssig Henseende.